

Dette er

FANGE- HULLET

Trivelig, ikke sant?

FOR LYDIGE BARN!

Hvis ditt høyeste ønske er å være høflig og veloppdragen, kan du bli her for evig og alltid.

Hvis ikke, kan du prøve en gang til på side 35!

fangehull, skal du prøve å komme deg ut derfra ved å bla tilbake og løse oppgaven. Da blir du satt fri.

Jeg skal gi deg et lite tips: Se deg godt om i fangehullet.

Men du, vet du hva? Jeg har en kjempeidé! Vi kan jo like godt begynne her. Med den første vesle udåden, liksom. Så får vi se om du klarer å komme deg ut. Da kan du se hvordan dette funker. God fornøyelse, da! Eh ... jeg mener naturligvis: Jeg håper du ikke gjør i buksa av skrekk!

Hei! **Hallo!** Jeg er her borte!

Endelig en som har sett beskjedene mine.
Kjempebra!

Jeg er Mørke, men ikke vær redd. Jeg skal ikke gjøre deg noe. Jeg er også en leser som begynte å lese denne boka. Akkurat som du. Dessverre var det en gåte jeg ikke klarte, så jeg kommer meg rett og slett ikke videre. Tror du at det boka sier, er sant? Er jeg et spøkelse nå?

BO! Du snakker med et spøkelse. Hehe. Nei da, slapp av. Selvfølgelig er jeg ikke noe spøkelse. Jeg gir ikke opp. Ikke ennå iallfall. Men vet du hva jeg har funnet ut? At det ligger en skatt gjemt i denne boka!

Ja, det er helt sant!

Ikke gull eller diamanter eller noe sånt, nei da, selvfølgelig ikke. Men en hemmelighet! Boka har stjålet en trylleformel! En ekstremt mektig en, som den slett ikke har lov til å ha. Jeg vet ikke nøyaktig hva formelen kan utrette, men den må være vanvittig mektig.

Da foreldrene etter noen dager oppdaget dette, ble de forferdet. De mente det måtte være noe hun spiste som hun reagerte på. Også denne gangen hørte selvfølgelig Clara på dem. Fra da av bestemte hun seg for å bare spise bønner. Og selv om det kanskje ikke høres så deilig ut, gjorde det virkelig underverker.

Men mindre ble hun ikke, nei da. Gassen som bønnene produserte, førte bare til at hun ble enda mer oppblåst. Snart klarte hun nesten ikke å presse seg gjennom døråpningene. Og fingrene hennes så ut som små pølser.

All den innestengte prompen gjorde at hun ble lettere og lettere. For gassen veide

mindre enn luft. Så selv om hun var blitt enormt omfangsrik, trippet hun lett på tå over gulvet. I skolegården kalte de henne «Ballongjenta». Og når hun løp, så hun ut som en astronaut som gikk en tur på månen.

Da vaktmesteren åpnet dørene den morgenen, ble han straks begravd i en bølge av hvitt skum. Da det ringte inn, veltet boblehavet ut av alle vinduene. Og da de siste elevene kom hastende for sent til skolen, steg det **kjempestore såpebobler** opp gjennom pipa.

Ingen hadde sett maken. Latter og skrik ga gjenlyd overalt, det ble bygd igloer og figurer av skummet og alle elevene frydet seg. Brannvesenet forsøkte riktignok å grave en gang til de indre delene av bygningen for å få slått av vannet. Men det var altfor sent. **KATASTROFEN** kunne ikke lenger forhindres.

For Albert hadde dessverre oversett noe. Da vaskene rant over, hadde mesteparten av såpeblandingen uheldigvis rent gjennom avløpet og ut i kloakken. Og der blandet det høykonsentrerte såpevannet seg med avløpsvannet.

